

CUVÂNTUL ADEVĂRULUI

REVISTA RELIGIOASA

„El de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim noi un fel de pârgă a făpturilor Lui“. Iacob 1:18.

Abonamentul : . . 60 lei pe an
In străinătate . . dublu
In America . . . . 1 dolar

Apare odată pe lună
Redactor :
GHEORGHE BRADIN

Redacția și Administrația :
Str. Vlaicu No. 1025.
LIPOVA Jud. Timiș.

SUMARUL :

1. Fericita noastră nădejde	5. Suflă trîmbița deșteptarea.	9. O taină.
2. Păziți-vă bine.	6. Pilda fiului rățâcit.	10. Incunoștințare.
3. O clarificare.	7. Pacea credinței.	11. Botezuri cu Duh. Sfânt.
4. Lecțiuni Biblice.	8. O scrisoare despre vindecări divine	12. Aviz.

Fericita noastră nădejde.

BCU Cluj / Central University Library Tit. c. 2 v. 13.

În toate timpurile creștinii cei adevărași au fost pătrunși de dragostea lui Dumnezeu care le umplea inima de bucurie în nedejdea că la arătarea Domnului Isus, ei vor merge ca să moștenească cu El în mărire. Aceasta nădejde care făcea pe creștini se salte de bucurie, era străină de ceilalți și pentru aceea ei se întristau la părăsirea acestei lumi, ca uni cari erau lipsiți de orice nădejde pentru viitor.

Despre aceasta nădejde, ap. Petru ne scrie în mod foarte lămurit în ep. I. c. 1. v. 3—9. El după ce binecuvintează pe Dumnezeu care este Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, arată că Acel Dumnezeu care este Tatăl Domnului nostru prin mila Sa cea mare ne-a născut pe noi din nou prin învierea lui Isus Hristos din morți, la o nădejde vie.

Scumpi mei frați și surori! Niciodată nu am făcut noi atât de mult bine încât Dumnezeu să ne aleagă după bunătatea noastră. E foarte trist când întâlnim oameni cari se văd pe ei mai buni decât pe alții. Ei se aseamănă cu Fariseii cari au osândit pe Domnul pentru că a mâncat cu vameșii. Așa aceștia să potecnesc atunci când Dumnezeu cheamă la mântuire și naște din nou persoane cari au trăit în mari și grele păcate. Ei nu știu și nici nu înțeleg că dacă Dumnezeu ar chema la mântuire pe oameni după fapte, nu ar fi chemat niciunul. Dumnezeu însă face chemarea și alegerea după mila Sa și pe acești mari păcătoși vrea să-i nască din nou prin învierea lui Isus Hristos. După cum Domnul Isus a

înviat din morți spre mărirea Tatălui, așa vrea să ca ei să umble în înnoirea vieții. Să nu mai fie păcătoșii cei mari de altădată. Să fie oameni născuți din nou. Ochii cei ce altădată căutau numai după păcat și sorbeau în ei poftele păcătoase ale lumii, acum să se transforme în niște ochi sfinți cari privesc sus spre cer și spre lucrurile de sus. Urechile cari ascultau la minciuni și la lucruri cari desonoară pe Dumnezeu, limba care înjura pe Dumnezeu și pe oameni, mâinile cari luau cele ce nu era alor, picioarele cari se duceau în locuri păcătoase, pe toate aceste Dumnezeu la în schimbă, născându le din nou prin învierea lui Isus Hristos. Și aceasta nu o face altceva decât numai mila lui Dumnezeu.

Odată ce viața noastră s'a schimbat și am devenit oameni cu membre și cugete sfinte, inima noastră să umple de o nădejde vie, că suntem moștenitori ai Împărăției lui Dumnezeu. În lume se poate să fie și nădejdi amăgitoare. Cineva poate să nădăjduiască că are să fie moștenitorul unei averi, însă aceea avere poate să fie moștenită de un altul, dar nu așa este nădejdea pe care o are creștinul. Nădejdea lui este vie. Ea nu pălește niciodată.

Credinciosul nădejduiește să moștenească o avere nestricăcioasă, neîntinată și care nu se poate veșteji, și aceasta avere e păstrată în ceruri pentru el. În lume să pot moșteni averi stricătore. O astfel de avere nu este o binecuvântare ci mai degra-

bă o cursă pentru cel ce o are. Câți vor fi în ziua de urmă cari au fost ruinați tocmai prin moștenirea averilor stricătioase. O avere stricătioasă a stricat și strică sufletul multora până în ziua de azi. „Căci iubirea de argint, este rădăcina tuturor răutăților”. Bogatul din pilda Domnului Isus Hristos a ajuns nefericit numai prin faptul că a fost moștenitorul unei averi stricătioase și aceea l-a dus în pierzare. Or, averea pe care o dă Domnul ca moștenire celor credincioși, ea este nestrictătioasă. Ea va avea darul să-i apropie tot mai mult de Dumnezeu și nu să-i îndeparte. Ea nu-l va face nici trufaș, nici mândri în ochii lor, nici nu-l va umplea de griji și nici nu le va răpi timpul pentru rugăciune. Afară de aceea aceasta avere este nemăsurată. Aici oamenii pot să devină moștenitorii unor averi cari sunt întinse. Ele sunt făcute prin viclenie și nedreptate. Cel ce le-a agonisit n'a avut puțința ca să le agonisească pe cale cinstită decât a recurs la unele lucruri pe cari Dumnezeu le urăște și nu le admite, și astfel omul a putut să-și facă avere, dar cu înșălăciune. Averea însă pe care Dumnezeu o dă celor născuți din nou, este o avere nemăsurată. Nimic nu este făcut în ea cu nedreptate. Aceasta avere nu se poate veșteji. Averile pământești dispar, ele trec de la unul la altul. Astăzi vedem pe câte un om bogat pentru că mâine să-l vedem sărac, și viceversa: vedem pe unii săraci și încurând îi vedem bogași. Aceasta înseamnă că averea pământească veștejește. Căci chiar dacă toată viața am fost tot bogași și am îndestulat sufletul nostru din toate bunătățile, totuși odată vine ziua când aceasta avere și bogățiile lumescă trebuie să o părăsim, și noi să ne mutăm de aici. Și atunci în aceea clipă averea noastră în care ne-am încrezut și care ne-a făcut un nume mare în lume, începe a veșteji pentru noi și se usucă. Nu așa însă este averea pe care Domnul o dă ca moștenire credincioșilor Săi. Ea nu se poate veșteji. Și aceasta avere Dumnezeu a păstrat-o în ceruri pentru cei ce-L ascultă și fac voia Lui.

Iubite suflete credincios! Saltă de bucurie fiindcă Dumnezeu îți păstrează în ceruri o avere mai presus de orice avere din lume. Oricât am vorbi despre aceea avere, ori cât am lauda-o și orice cuvinte plăcute am ști să spunem despre ea, totul ar fi pentru noi prea puțin, atunci când Dumnezeu nu ar păstra-o pentru noi. Noi vedem în lume oameni cari au copii și ei își dau toată silința că dacă nu pot face avere cel puțin pe care o au să o poată păstra pentru copiii lor. Dumnezeu este Tatăl nostru, El ne-a făcut o avere nu pe pământ, nu unde furii pot să o fure, nu unde rugina o poate strica sau unde molia o poate mânca. El ne-a pregătit o avere în cer, care este nestrictătioasă nevestejită și nemăsurată și pentru că noi să putem deveni moștenitori ai ei, El ne și păzește prin puterea Lui cea mare. Aliluia.

Scumpe suflete! Caută la dragostea cea mare

și nemăsurată a lui Dumnezeu, care te-a născut din nou înfiindu-te ca să fii copilul Său, apoi ți-a pregătit o avere în cer și pe lângă toate acestea te mai și păzește prin puterea lui dumnezeiască ca să poți ajunge în posesiunea acelei averi. Noi vedem aici oameni cari au averi și au câte un copil care ar urma să moștenească acele averi. Când copilul ar ajunge major ca să moștenească acele averi, moare; fiindcă părinții săi nu-l pot păzi în așa fel ca să nu moară. Dumnezeu însă are puterea aceasta ca să păzească pe copiii Săi de orice cădere pentru că el să poată ajunge în posesiunea averii pe care El le-a pregătit-o, să fie binecuvântat Numele Lui. Amin

Iată fericita nădejde a credinciosului. Aceasta este într'adevăr o nădejde atât de fericită, încât nimeni din oamenii lumii nu o poate simți. Dacă cel ce nădărdulește că are să fie moștenitorul unei averi pământești să bucură mult în nădejdea sa, cu toate că averile pământești sunt împreunate cu o mulțime de neazuri și nealunsuri, ba sunt cazuri când cei ce le au trebuie să-și dea viața pentru ele, cum să nu fie cu mult mai fericit copilul lui Dumnezeu pentru care este pregătită o avere de Dumnezeu și care avere nu-i pământească? Și apoi cum să nu se bucure el când Dumnezeu l-a născut pentru a moșteni aceasta avere și îl păzește prin puterea Lui ca el (credinciosul) să o și poată moșteni? Suntem oameni mărginiți în cuvânt și nu putem vorbi destul de lămurit despre aceasta dragoste dumnezeiască și despre nădejdea care umple inimile noastre cugetându-ne și așteptând să devenim moștenitorii acelei averi.

Deși în viața aceasta scurtă, noi suntem supuși diferitelor încercări, totuși ne bucurăm nespus de mult în aceasta nădejde. Noi știm că și încercările lucrează spre binele nostru fiindcă credința noastră niciodată n'ar putea fi lămurită, dacă n'ar fi încercată. Dacă aurul care piere este cercat prin foc, cu cât mai mult trebuie să fie credința noastră care rămâne. Dacă privim la un ban de aur, putem să ne tragem de la el o frumoasă învățătură. El nu a fost așa când a fost scos din mina de aur. El a fost atunci aur amestecat cu diferite alte lucruri cari nu erau aur. Dar pentru că aurul să fie ales dintre ele, a fost topit la foc și atunci când topitorul și-a văzut chipul în El, l-a luat și a fost folosit pentru a se imprima pe el chipul regelui. Și acum el este ceva scump și de preț. Așa este cu credința noastră. La început când am primit-o, nu a fost aceea credință în care să se vadă numai persoana Duhului Sfânt și nici chipul Regelui nostru ceresc nu era imprimat pe ea. De aceea credința aceasta a fost necesar ca să fie pusă la focul încercărilor, cari să scoată din ea tot ceea ce nu este aur curat. Și numai după ce ea a putut să reziste focului (nu a ars nici nu s'a mistuit), este găsită vrednică pentru lauda, cinstea și slava pe care va primi-o la arătarea lui Isus Hristos.

Să fie binecuvântat Dumnezeu și Domnul

nostru Isus Hristos care ne-a făcut în stare să-L putem iubi deși nu L-am văzut și să putem crede în El deși nu-L vedem. El este Cel ce a umplut inima noastră de bucurie fiindcă a lăsat ca noi să simțim imprimat Chipul Său în ființa noastră, și aceasta o știm noi de acolo, că ne-a schimbat viața și ne-a dat o credință pe care ne-o trece prin felurite încercări iar în inima și sufletul nostru a lăsat să-și facă loc aceea nădejde vie că suntem moștenitori ai acelei Impărății pe care a pregătit-o tuturor celor ce-L iubesc. Să fie binecuvântat El care ne-a

pregătit aceea moștenire glorioasă în cer și care ne-a născut pe noi prin învierea Fiului Său din morți la nădejdea vie că vom fi moștenitori ai Impărăției Sale și El ne păzește prin puterea Lui cea mare pentru că să ne putem ajunge scopul credinței noastre și care scop este: mântuirea sufletului.

El care așa mult ne-a iubit, că n'a cruțat pe singurul Lui Fiu pentru noi, să fie slăvit în toți veștii. Amin.

Gh. Bradin.

Păziți-vă bine.

„Păziți-vă bine să nu perdeți rodul muncii voastre, ci să primiți o răsplată deplină.” II. Ioan v. 8.

Sunt multe și felurite lucrurile prin cari vrăjmașul nostru diavolul caută ca să ne ducă în rătăcire, făcându-ne prizonieri ai săi. De aceea oamenii sfinți ai lui Dumnezeu, însuși de Duhul Sfânt, au găsit cu cae să se scrie diferite îndrumări, îndemnuri și povești pentru ca noi să ne știm feri de cel rău. Cuvintele din textul nostru nu sunt altceva decât o îndemnare pentru cei credincioși ca ei să se păzească bine. Numai atunci ni se spune să ne păzim, când putem să ajungem într'un pericol dacă umblăm fără pază. Și pericolul pe care ni-l arată aici ap. Ioan este reșpus de mare. El arată că dacă nu ne păzim, noi putem pierde rodul muncii noastre. Noi putem să luptăm pentru adevăr 10—20—30 de ani sau chiar o viață întreagă și la urmă să ne pomenim că am pierdut răsplata care ni se cuvenea pentru lucrul nostru. Cum, se poate una ca aceasta? Da! ea se poate foarte ușor. O leacă de somn dacă ne cuprinde e destul ca să ne răpească rodul muncii. Servii când au dormit, a venit neamțul și a semănat neghină în graiu. Mat. 13:25.

După cum am spus mai sus, sunt multe și felurite lucrurile prin cari vrăjmașul caută să ne amăgească. Și pentru ca noi să putem căpăta o lumină cât de mică în această privință, vom căuta să vorbim despre unele din ele, atât cât Duhul Sfânt ne permite.

Botezul cu Duhul Sfânt. Un lucru în care satan atacă cu mare furie și cu multă viclenie este acela că mulți credincioși nu știu să facă nicio deosebire între botezul cu Duhul Sfânt și nașterea din nou. Sf. Scriptură le arată ca pe două lucruri deosebite una de alta și acela care caută să le contopească într'una nu o poate face decât numai stricând Scriptura. II. Petru 3:16.

Nimeni nu poate primi botezul cu Duhul Sfânt dacă nu este mai întâi născut din nou. Cine primește botezul cu Duhul Sfânt trebuie să fie copilul lui Dumnezeu, iertat, curățit și sfințit în sangele Domnului Isus Hristos. Acela care cred că botezul Du-

hului Sfânt este semnul iertării, se înșală grozav. De pildă: o persoană oarecare — după ce s'a născut din nou — comite păcat de bunăvoie și lucrul acesta este dovedit, după un timp oarecare spune că a primit botezul cu Duhul Sfânt și vorbește în limbi străine apoi începe a afirma că Dumnezeu a iertat-o pentru păcatul ei și lucrul acesta este crezut și de alții credincioși. Dar este el oare adevărat după Scriptură? Nu, căci Scriptura spune: „Dacă păcatul tău cu voia, după ce am primit cunoștința adevărului, nu mai rămâne nicio jertfă pentru păcate.” Evrei 10:26. Și acum întrebăm: Când primește un suflet cunoștința adevărului? Atunci când este botezat cu Duhul Sfânt sau atunci când s'a născut din nou? Răspunsul este unul: atunci când s'a născut din nou. I. Ioan 3:6, 9, 10. Deci în felul acesta stând lucrurile, botezul cu Duhul Sfânt, nu este semnul iertării pentru păcatul făcut de cineva după ce a primit Cuvântul sau s'a născut din nou.

O altă lucrare de amăgire este aceea când cineva abătându-se de la adevărul Evangheliei crede că primește botezul cu Duhul Sfânt. Noi auzim de multeori spunându-ni-se că Dumnezeu botează cu Duhul Sfânt și pe unii cari nu urmează drept pe drumul Evangheliei. Se poate, dar numai pe acele suflete cari nu cunosc adevărata cale. Dacă însă cineva cunoaște calea cea adevărată și nu o urmează din diferite cauze, noi nu mai credem că un asemenea primește botezul cu Duhul Sfânt. Pentru că Dumnezeu are o singură cale pe care a poruncit să umble toți cei ce Îl urmează și are un singur Duh Sfânt cu care botează pe cei credincioși. Mat. 7:13-14. Efes. 4:4. Cine se abate din drumul drept al Evangheliei, este neplăcut lui Dumnezeu. II. Ioan v. 9.

Este aici însă o putere vrăjmașă care caută să se opună puterii lui Dumnezeu și care caută să falsifice adevărul și aceea putere este: diavolul. După cum în timpurile trecute el a căutat să se opună lucrării lui Dumnezeu lucrată prin Moise și

Aron, făcând și el semne și minuni prin vrăjtorii lui Faraon, tot la fel caută el să lucreze până în ziua de azi. Atunci când nu mai poate ținea pe om în puterea sa, îl lasă și să urmeze Domnului, dar caută să falsifice adevărul Scripturilor în așa fel, ca sermanul suflet să lupte dar fără ca la urmă să fie mântuit. De aceea noi credem numai în acela botez cu Duh Sfânt, pe care îl primesc cei ce duc o viață sfântă, cari sunt născuți din nou și a căror păcate sunt iertate. Iar un botez cu Duh Sfânt pe care l-ar primi aceia cari fac păcat sau aceia cari nu rămân în învătătura Domnului Isus Hristos, noi nu-l cunoaștem.

În timpul din urmă, vrăjmașul a căutat ca să dea un nou atac împotriva adevăratului botez cu Duh Sfânt. S'au găsit oameni cari au crezut și cred că se primește botezul cu Duh Sfânt, repetând mereu un singur cuvânt. De pildă: unii cred că dacă vor zice neîntrerupt cuvântul: aliluia, după un timp când nu-l mai pot spune curat, ei au primit botezul cu Duh Sfânt. E o înșelătorie grozavă, precum și aceea care s'a practicat oareunde când unul spunea altora ca să vorbească în limbi după el. Aceste toate sunt numai niște uneltiri diavolești prin care se caută stricarea adevăratului botez cu Duh Sfânt. Pentru că dacă Domnul ar fi avut plăcere într'un așa botez cu Duh Sfânt, El ar fi spus ucenicilor Săi când s'a înălțat ca să nu zică nimic mai mult decât cuvântul: aliluia. Și nu era mai ușor să faci așa, fiindcă atunci nu aveau lipsă să stăruiască 10 zile, că-l puteau primi într'un ceas sau două?!

Deci noi facem de cunoscut tuturor, că noi numai acela botez cu Duh Sfânt îl recunoaștem pe care îl primesc sufletele născute din nou prin stăruință în rugăciune. Luca 11:13. Iar când acela vine, El vorbește în limbi așa după cum vrea. Isaia 28:11 Fapte 2:4. etc.

Ispita. Al doilea lucru în care vrăjmașul atacă cu furie și în care mulți îi cad victime, este acela că mulți nu cunosc ispitele lui cari urmează după botezul cu Duh Sfânt. Unii cred că imediat ce au primit botezul cu Duh Sfânt, Dumnezeu i-a ales pe ei ca să fie prooroci, făcători de minuni, sau vâdecători, etc. Ei nu știu, nu cunosc și nu vreau să înțeleagă că mai înainte de a lucra cu el, ei trebuie să fie încercați de vrăjmașul. Insuș Duhul Sfânt îi lasă ca să fie încercați și numai după ce sunt biruitori, pot fi folosiți în lucrul Domnului. Iar aceia cari cad în ispită, nu sunt apți a lucra pentru Domnul fiindcă aceștia sunt biruiți de vrăjmaș.

Eu mă îndoiesc a crede că sufletele biruite de satan — după ce au primit botezul cu Duh Sfânt — au fost născute din nou. Acela care este născut din nou caută pe toate căile ca să nu aducă întristare lui Dumnezeu. Lui îi este groază de rău, și nu-l poate comite. Dar când se văd persoane cari spun că sunt mântuite, născute din nou și botezate cu Duhul Sfânt, dar cari lucrează pentru ca să-și arate persoana lor și nu pe Hristos, atunci trebuie

să credem că avem de a face cu niște amăgitori cari caută să strice lucrarea lui Dumnezeu și să o compromită în fața adversarilor.

Să privim în viața Domnului Isus, fiindcă viața Lui ne servește nouă ca pildă, I Petru 2:21. Ce a făcut El după ce a primit botezul Duhului Sfânt? A alergat prin sinagogi să proorocească, să vindece, să scoată demoni și să facă minuni? Nu, ci S'a dus în pustie ca să fie ispășit de diavolul. Luca 4:1—13. Dacă noi voim să înțelegem când exorciștii ludei au voit să scoată un duh rău, acela a zis: „Pe Isus îl cunosc, și pe Pavel îl știu; dar voi cine sunteți?” Fapte 19:15. Am stat noi vreodată în loc să ne cugetăm că pentru ce a zis astfel duhul cel rău. Se poate că am cugetat că el l-a cunoscut pe Isus și pe Pavel ca pe sfinți, dar pe ei cari au căutat să-l scoată, nu. Lucrurile însă nu se mărginesc numai la atât, căci dacă numai atât ar fi, duhul cel rău nu avea trebuință să-l întrebe: „dar voi, cine sunteți?” Fiindcă după cum a cunoscut el pe Isus și pe Pavel ca sfinți așa l-a cunoscut și pe ei ca nesfinți și atunci nu mai avea nevoie să-l întrebe că cine sunt. Lucrurile aici însă stau altcum. Domnul Isus a învins pe diavolul în timpul celor 40 de zile de ispită în pustie și nu S'a lăsat amăgit de el. La fel Ap. Pavel l-a învins în timpul celor trei ani cât a stat retras în Arabia (după ce a primit botezul Duhului Sfânt). Iar acei exorciști ludei, n'au stat nicăiri ca să fie încercați și să-l învingă. Astfel în tot timpul lucrării Domnului Isus și al Ap. Pavel, diavolul a stat ca ceva învins, iar în fața exorciștilor a stat ca în fața unor oameni de cari nu s'a temut. Domnul Isus și credincioșii Lui sunt aceia cari au intrat în casa celui tare după ce mai întâi l-au legat. Marcu 5:27. Omul cel tare, este diavolul; casa lui, este lumea; gospodăria lui, este sufletele cari trăiesc în păcat; cel ce l-a legat a fost Domnul Isus. Aliluia Lui, că El a venit să ne facă liberi. Ioan 8:34—36.

Și acum iubite suflete, tu care vini să lucrezi în Numele Domnului, ai dat tu lupta cu diavolul? L-ai învins? Te cunoaște el ca pe trimisul Domnului? Tremură el înaintea ta? Sau doară îți pune și ție întrebarea așa după cum a pus-o acelor Exorciști: „Voi cine sunteți?” Dacă tu crezi că Domnul te-a ales pentru lucrare, te rog spune-mi cât timp ai stat tu retras ca să petreci cu Domnul singur și El să te întărească pentru aceea lucrare? Și atunci când ai petrecut singur cu Domnul (dacă ai petrecut) ce răspuns ai dat diavolului când a venit să te ispitească? ce ai zis către el atunci când a căutat să te pună la îndoială despre aceea că ești copilul lui Dumnezeu și ți-a cerut să i-o dovedești printr'o minune? Ai făcut minunea sau i-ai spus că viața sfântă și nu minunea este semnul că tu ești copilul lui Dumnezeu. Ce ai răspuns atunci când ți-a fâgăduit lumea, ai respins-o cu hotărâre sau te-ai tocmnit cu el ca să te lase să te închini și lui Dumnezeu și lumii? Să iubești și pe Dumnezeu și lumea.

Când ți-a cerut să faci minuni conform celor scrise în Biblie, ce i-ai răspuns? Ai rămas ascultător lui Dumnezeu sau ai crezut că trebuie ascultat pe el și pe Dumnezeu ispitit?!

Scumpe sufiete! Aci este numai o mică luptă pe care orice suflet botezat cu Duhul Sfânt trebuie să o dea cu vrăjmașul mai înainte de a avea vreun dar duhovnicesc. Ea s'a scris pentruca tu să știi că locul tău după botezul cu Duh Sfânt, nu este la proorocii, nici la minuni, nici la vindecări, decât la luptă cu vrăjmașul, la post și rugăciune și la rămânerea întru totul la cele scrise. Numai după ce ai secerat biruința asupra vrăjmașului poți începe să lucrezi acolo unde Domnul te pune și acesta este pentru tine semnul că vrăjmașul te cunoaște ca pe omul lui Dumnezeu și în toate mizeriile cari caută să ți le facă, el este învins, iar tu poți să stai în harul lui Dumnezeu. Iar dacă vei încerca să te lupți cu vrăjmașul nepregătit, dacă vei face semne și minuni fără să fi autorizat de Dumnezeu pentru aceasta, acesta ți va fi semnul: semnele și minunile pe cari le faci nu vor lucra la zidirea sufletească a altora decât la ruina lor iar tu corănd ori mai târziu vei cădea din harul lui Dumnezeu. Psalm 57:35—36.

Lucrarea darurilor duhovnicesți. Un adevărat credincios este într-o continuă luptă cu vrăjmașul. Sunt multe învingerile pe cari credinciosul trebuie să le secere asupra vrăjmașului și poate ca să primească și el unele rane (nu spre moarte), dar două sunt bătăliile hotărâtoare cari trebuie să se dea între creștin și diavolul. Una este după nașterea din nou și alta este după botezul cu Duhul Sfânt. Aceste bătălii grozave își au locul lor fixat unde trebuie să se dea.

După ce sufletul s'a născut din nou, satana îl atacă. El trimete asupra lui poște după poște și caută ca să-l învingă readucându-l iarăși la felul lui de viață de mai înainte. Dacă creștinul este bine înarmat și destul de treaz, el omoare toate aceste poște diavolești mai înainte de a intra în casa sa de lut. Și dacă cumva i-a reușit vreunui ca să străbată înăuntru, creștinul apucă arma postului și a deseii rugăciuni și o omoare și pe aceasta. Dacă creștinul continuă așa și nu lasă nici o poștă păcă-

toasă să pună stăpânire pe el, înaintează să primească botezul Duhului Sfânt. După acest botez urmează o altă luptă grozavă, dar în altă formă. Acum nu așa mult cu poște păcătoase încearcă diavolul ca să-l amăgească pe creștin, decât cu semne și minuni lucrate nu pentru onoarea și mărirea lui Dumnezeu, decât pentru onoarea persoanei în care se lucrează.

Dacă creștinul refuză prima luptă, adică nu se împotrivaște poștelor păcătoase cari caută să pună din nou stăpânire pe el, vrăjmașul rămâne foarte mulțumit, pentrucă l-a făcut din nou rob al său. II Petru 2:19—20. În felul acesta, a doua luptă nu mai are loc. Dacă însă creștinul a luptat ca un viteaz și a învins pe vrăjmaș în prima luptă, cu toată siguranța are loc a doua luptă pentrucă vrăjmașul nu vrea să se dea învins. Și cel ce nu se luptă lupta cea bună a credinței, este învins de vrăjmaș. Un asemenea oricât s'ar lauda cu credințioșia, oricât s'ar lauda cu puterea darurilor duhovnicesți, nu este decât un serman nenorocit, amăgit de diavolul și amăgit de sine însuși, care nu este cunoscut de Domnul fiindcă nu este al Lui, II Tim. 2:19 și care în ziua de pe urmă va auzi grozava osândă: „Nicio dată nu v'am cunoscut, departați-vă dela Mine voi toți cari lucrați fărădelege.“ Mat. 7:21—23.

Deci scumpi mei frați și surori, în aceste vremuri din urmă când vrăjmașul caută pe toate căile ca să amăgească dacă este cu puțință chiar și pe cei aleși, „păziți-vă bine ca să nu perdeți rodul muncii voastre.“ Stați tari lângă Cuvântul lui Dumnezeu și nu răvniți după lucruri în cari Dumnezeu nu are plăcere. Feriți-vă de ori ce păcat, stărușiți în sfințenie, și rugați pe Domnul să vă boteze cu Duhul Sfânt, așa după cum a botezat pe sfinții din primul veac. Și după ce ați primit toate aceste luptați din toate puterile împotriva vrăjmașului, care încearcă să vă răpească cununa învingerii. Nu urmați oamenilor pe a căror viață nu o cunoașteți, pentrucă pot să fie oameni răi. Și ap. Pavel zice: „Dar oamenii răi și înșalători vor merge din rău în mai rău, vor amăgi pe alții și se vor amăgi și pe ei însuși.“ II Tim. 3:13. De aceea încă odată răsună cuvântul: „Păziți-vă bine“ Domnul să ne ajute la toți. Amin. X.

O clarificare.

Iubiții noștri cititori își amintesc că printr-o serie de articole publicate în rev. „Farul Creștin“ din anul trecut, fr. Cocuț a căutat să ne convingă că suntem pe „cale rătăcită“. În urma articolelor fr.-lui Cocuț, noi i-am răspuns în rev. „Cuvântul Adevărului“. Am răspuns într'un spirit creștinesc, așa cum însuși fr. Cocuț mărturisește.

În rev. „Farul Creștin“ nr. 1 din Ianuarie n. c. fr. Cocuț face aluzie la articolul nostru de răspuns și după ce declară că nu vrea să răspundă arti-

colului nostru punct cu punct, se referă numai la o parte din el, de care zice că a fost „izbit“.

Dacă noi am dat dovezi că știm răspunde în spirit creștinesc după cum mărturisește fr. Cocuț înseamnă că înțelegem să discutăm despre un subiect biblic în mod creștinesc pentru zidirea sufletească a altora. Nu iubim nici polemica, nici cearta de vorbe. Și într'un asemenea caz, am crezut că era datoria fr.-lui Cocuț să ne răspunde la toate punctele, fiindcă dela început și-a luat asupra lui

însărcinarea ca să ne convingă „cu dragoste și respect”. Dar dacă dânsul nu a voit să o facă, noi mergem să lămurim aceea parte din articolul nostru, de care dânsul spune că a fost „izbit”.

În anul trecut, fr. Cocuț voind să combată vorbirea în limbi ca semn al botezului cu Duh Sfânt, a căutat să ne lămurească că, botezul cu Duh Sfânt are alte semne. Și pentru aceea dânsul a scris textual așa: „Am spus la începutul discuției noastre că un semn după care se poate cunoaște oă cineva e botezat cu Duhul Sfânt sau nu, e viața sfântă. Amintim acum al doilea semn. Acesta e aducerea sufletelor la Hristos”.

În răspunsul nostru, noi am făcut dovadă că viața sfântă și aducerea sufletelor la Hristos, nu sunt semnele botezului cu Duh Sfânt. Noi credem că ele sunt semnele nașterii din nou. Fiindcă Apostolii, Cornelle, Apolo, etc. au adus suflete la Hristos și au trăit o viață sfântă mai înainte de a fi botezați cu Duhul Sfânt.

Cum fr. Cocuț a rămas „izbit” de aceasta afirmație a noastră, el a căutat să ne dovedească că suntem greșiți, și pentru aceea scrie: „Nicăiri în Biblie nu-i scris că Apolo a adus vreun suflet la Domnul mai înainte de a fi botezat cu Duhul Sfânt. Apoi cine la îndemnat pe Cornelle să facă fapte bune? Nu Duhul Sfânt? Apostolii au avut într-o măsură mai mică Duhul Sfânt și înainte de Rusalii. În aceea măsură ei au fost în stare să aducă suflete la Domnul”.

Să ne ierte fr. Cocuț dar afirmația lui n'a avut darul să ne convingă. Noi credeam că dânsul ne face dovada că Apostoli, Cornelle și Apolo, n'au trăit o viață sfântă înainte de primirea botezului cu Duh Sfânt și nici n'au adus suflete la Domnul. Sau dacă au avut pe aceste amândouă atunci au avut botezul Duhului Sfânt și înainte de Rusalii. Pentru-

că în anul trecut fr. Cocuț a scris precis și lămurit că semnele botezului cu Duhul Sfânt sunt viața sfântă și aducerea sufletelor la Hristos. Ori acum dacă se găsesc suflete cari au trăit în asistență și au adus suflete la Hristos înainte de botezul cu Duh Sfânt, noi credem că nu ar fi iertat a ne apăra cu aceea că ei au avut Duhul Sfânt în mai mică măsură, fiindcă atunci am ajunge să credem în două botezuri cu Duh Sfânt. Unul într-o mai mică măsură pe care Apostolii l-ar fi avut înainte de Rusalii și altul într-o măsură mai mare pe care l-au primit la Rusalii. La fel ar sta lucrurile cu Cornelle, el ar fi avut un botez cu Duh Sfânt mai înainte de a-l vizita Petru și când a fost vizitat de Petru ar mai fi primit unul. Fapte 1:4-6 și c. 10 v. 44-46.

Că Apostolii au avut Duhul Sfânt în mai mică măsură și înainte de Rusalii, noi o știm prea bine, fiindcă Insuș Domnul a suflat asupra lor în ziua Învierii și le-a zis: „Luați Duh Sfânt”. Ioan 20:22. Însă noi nu credem că ei atunci au fost botezați cu Duhul Sfânt, fiindcă la înălțarea Sa la cer, Domnul Isus le zice: „Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt”. Fapte 1:5 vezi și v. 8.

Deci întrucât Biblia ne arată numai un singur botez cu Duhul Sfânt, noi credem, că Apostolii l-au primit în ziua Cincizecimei și nici de cum mai înainte. Fr. Cocuț a afirmat că la nașterea din nou Cuvântul lui Dumnezeu e întrebuițat numai ca și sculă, dar ea este făcută de Duhul Sfânt, ceea ce a lăsat să se înțeleagă că la nașterea din nou să primește și botezul Duhului Sfânt, dar Biblia arată limpede că nu este așa, fiindcă Samaritenii cari au crezut, au primit Cuvântul și nu odată cu el au primit și Duhul Sfânt. Fapte 8:14-17.

„Cine are urechi de auzit, să audă”.

G. Bradin.

Leccióni Biblice.

Calendar Septămănal.

Luni	în 24 Feb.	Domnul Isus în rugăciune. Luca 9:23-36.
Mar.	25	Domnul Isus în serviciu. Luca 9:57-62.
Mer.	26	Vedenia lui Petru. Fapte 10:1-8.
Joi	27	Vedenia și chemarea lui Pavel. Fapte 9:1-9.
Vin.	28	Dragostea și serviciul. I. Cor. 13:4-7.
Sâm.	29	Rugăciunea și serviciul. Fapte 22:17-21.
Duminică în 1 Martie: Vedenia și serviciul. Luca c. 9.		

Cuv. aur. Ioan 15:5.

Cuvânt adevărat: O vedenie de-a lui Hristos ne ajută ca să ne facem datorința chemării cerești.

Sumarul lecțiunii. Introducerea. În lecțiunea de astăzi noi avem de învățat mai multe subiecte biblice, fiindcă ele să cuprind în cap. 9 din ev. după Luca. Astfel aici se cuprinde trimiterea celor doisprezece ucenici, nedumerirea lui Irod

despre Isus, înmulțirea pâinilor, mărturisirea lui Petru despre Domnul, schimbarea la față, vindecarea unui îndrăcit, etc.

Schimbarea la față. Un lucru de cea mai mare importanță pentru noi cari cunoaștem pe Isus ca Fiul lui Dumnezeu, este schimbarea lui la față. Fiindcă ea lasă oă înțelegem că în felul în care a fost Domnul schimbat la față, vom fi și noi. Căci „atunci când se va arăta, vom fi asemenea Lui, fiindcă Îl vom vedea așa după cum este.”

Moise și Ilie. Felul în care s'a petrecut schimbarea la față, arată felul de venire al Domnului Isus. La schimbarea la față, au fost prezenți cei doi mari proroci: Moise și Ilie. Aceștia sunt simbolul celor două clase de credincioși cari vor întâmpina pe Domnul la venirea Lui. Moise care a murit reprezintă pe cei morți în Hristos cari se vor

scula în sunetul trâmbiței arhangelului, iar Ilie care n'a murit, reprezintă clasa celor credincioși cari vor fi vii la venirea Domnului și cari deasemenea se vor răpi spre întâmpinarea Domnului. I. Tesal, 4 : 13-17.

O vindecare minunată. Domnul Isus vindecă pe un îndrăcit pe care ucenicul Săi nu l-au dut vindeca. Și El a arătat că acest soțu de demoni nu iese decât numai prin post și rugăciune.

Intrebări : Ce poruncă a dat Domnul ucenicilor Săi când i-a trimis? Ce a crezut Irod despre Domnul Isus? Câte mii de oameni a hrănit Domnul Isus cu cinci pâini și doi pești? Pe ce munte s'a schimbat Domnul la față? Câți învățeci au fost cu El? etc.

Calendar Septămănal.

Luni în 2 Mar. Cine e de aproapele meu. Luca 10:25-37.
Mar. 3 A iubi pe de aproapele. Mat. 19:16-22.
Mer. 4 Legătura de aproapele. Rom. 13:1-10.
Joi 5 Iov. ca aproapele. Iov. 31:16-24.
Vin. 6 O casă primitoare de oaspeți. Ioan 12:1-8.
Sâm. 7 Un prieten în lipsă. II. Tim. 4:9-18.
Duminică în 8 Martie : Domnul Isus învață despre aproapele. Luca 10:25-37.

Cuv. aur. Luca 10:27.

Cuvânt adevărat : Creștinul este un de aproape adevărat.

Sumarul lecțiunii. Introducerea. Domnul Isus voiește să ne descoperă dragostea față de aproapele. Nimeni n'a arătat-o mai lămurit această dragoste decât El în pilda samariteanului milos.

Intrebarea unui învățat. Un învățat lumesc care voia a prinde pe Isus în cuvânt începe a l'ispiti cu privire la moștenirea vieții vecinice. El încrezându-se în păzirea Legii se credea destul de preparat pentru moștenirea acelei vieți.

O pildă despre aproapele. Domnul Isus arată acestui învățat ce trebuie să îndeplinească față de aproapele său. Nu-i destul a spune că iubești pe Dumnezeu și a fi un om moral, decât trebuie să cauți la durerile de aproapele tău, și să nu te ascunzi de ele.

Intrebări : Ce a fost cel ce a ispitit pe Isus? Unde la dus Domnul la început? Pe cine nu l-a șiluit el iubi? Cine este de aproapele nostru?

Calendar Septămănal.

Luni în 9 Mart. Rugăciune către Părintele ceresc. Luca 11:1-13.
Marți 10 Rugăciunea și puterea. Marcu 9:17-29.
Mer. 11 Rugăciune și protecție. Luca 22:39-46.
Joi 12 Dumnezeu răspunde la rugăciune. Fapte 9:10-19.
Vin. 13 Rugăciune și conducere. Fapte 10:1-8.
Sâm. 14 Rugăciune și scăpare. Fapte 12:1-11.
Duminică în 15 Martie : Domnul Isus învață pe ucenici cum să se roage. Luca c. 11.

Cuv. aur. I. Ioan 5:14.

Cuvânt adevărat. Rugăciunea e spre folosul nostru pentru că să creștem sufletește și pentru înaintarea împărăției lui Dumnezeu.

Sumarul lecțiunii. Introducerea : Domnul Isus învață pe ucenicii Săi să se roage. Rugăciunea pe care El i-a învățat, este un model pentru noi și pentru toți cei ce au urmat Domnului în toate tim-

purile.

Cererea cu stăruință. Dumnezeu are plăcere ca noi să cerem stăruind lucrurile cari ne lipsesc pentru mântuirea sufletului — și îndeosebi să cerem Duhul Sfânt — fiindcă El voiește a ni le da prin stăruință. Lucrul acesta ni l-a făcut de cunoscut chiar Domnul Isus. El arată că Tatăl nostru cerește nu poate să ne dea lucruri rele atunci când noi cerem lucruri bune și suntem sinceri voind ca cele ce le primim dela El, să le folosim în serviciul Lui.

Bunăvoința lui Dumnezeu de a da. Dumnezeu care este nemărginit în dragoste, bunătate și bogăție, are o mare bunăvoință de a ne da cele pe cari le cerem și dacă ni le dă după multă stăruință, o face ca noi să știm pune preț pe ele.

Intrebări : În ce chip voiește Dumnezeu a ne ierta pe noi? De câte ori trebuie să ne rugăm pentru un lucru? Poate Dumnezeu să ne dea lucruri rele atunci când noi cerem bune? De ce trebuie să stăruim în rugăciune? Ce ne dă Dumnezeu prin stăruință?

Calendar Septămănal.

Luni în 16 Mart. Valoarea mică. Luca 12:15-21.
Mar. 17 Valoarea mare. Luca 12:22-34.
Mer. 18 Valorile neperitoare. Ioan 6:25-40.
Joi 19 Viață din belșug. Ioan 10:7-10.
Vin. 20 Cel mai mare în împărăție. Mat. 20:20-27.
Sâm. 21 Cea mai mare valoare. Marcu 9:33-37.
Duminică în 22 Martie : Domnul Isus învață adevărata valoare. Luca c. 12.

Cuv. aur. Mat. 6:33.

Cuvânt adevărat : Valorile duhovnicești sunt vecinice și de mai mare preț ca cele pământești.

Sumarul lecțiunii. Introducerea : În această lecțiune învățăm noi cât valorează viața unul om în fața lui Dumnezeu, în ce chip se îngrijește El de om și de ce mare valoare sunt bogățiile cerești.

Valoarea omului : Omul temător de Dumnezeu are o mare valoare. Dumnezeu pune în el Cuvântul și Duhul Lui Cel Sfânt, și astfel omul devine un templu al Domnului, și acest templu, este iubit de Dumnezeu în mare măsură.

Valoarea îngrijirii lui Dumnezeu. Dumnezeu știe să Se îngrijească în chip minunat de acela care s'a predat Lui. Nici un fir de păr din capul lui, nu cade fără voia Tatălui său. Cât este de mare valoarea acestei îngrijiri, omul este nevrednic să o calculeze.

Intrebări : În ce chip minunat se îngrijește Domnul de noi? Cât este de scump un credincios înaintea Lui? Cari comori sunt mai bune : cele pământești sau cele cerești? Putem înaintea în viața duhovnicească când ne îngrijim de cele pământești?

Calendar Septămănal.

Luni în 23 Mart. Creșterea împărăției. Luca 13:18-21.
Mar. 24 Ușa împărăției. Luca 13:22-30.
Mer. 25 Împărăția cerurilor. Ioan 18:33-35.
Joi 26 Împărăția viitoare. Mat. 16:21-28.
Vin. 27 Valoarea împărăției. Mat. 13:44-50.
Sâm. 28 O împărăție vecinică. Psalm. 145:1-13.
Duminică în 29 Martie : Repetiție.

Cuv. aur. Luca 13:29.

Suflă trîmbița deșteptarea.

Ezechiel 35:3.

Aliluia, slava, gloria și mărirea să fie ale lui Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, până în veci. Amin.

Cu ajutorul lui Dumnezeu-Tatăl scriu acest articol și ca un serv netrebnic, fac ceea ce sunt dator a face. Luca 17:10 Ași dori ca acest articol Dumnezeu să-l binecuvinteze în orice inimă care caută să facă voia Lui și să servească ca o trîmbiță deșteptătoare în tot poporul lui Dumnezeu, pentruca cei mîntuiți să stea gata și să privegheze.

Intr'o dimineață pe când îmi făceam serviciul în care sunt—serviciul meu este periculos, plin de ispite și încercări—făcându-mi eu lucrul ce-mi sta înaintea, am fost cuprins de un adânc cuget duhovnicesc Rom. 8:6 și de o întristare dumnezeiască II Cor. 7:10. Eu îmi făceam lucrul și în acelaș timp mă luptam cu întristarea care era în cugetul meu, și deodată fuse-i lovit ca de un fulger de un glas în duh care-mi zicea: „Cetiți Marcu 13.” Mi-a părut foarte mult până termin lucrul să citesc acel capitol fiindcă nu știam ce se cuprinde în el. Și după ce am terminat lucrul pe care sînt nevoit a-l face, cu mare sete, dor și bucurie, am cerut binecuvîntarea Domnului pentru Cuvânt. După ce am citit acel capitol tot, am fost pătruns de plîns și de bucurie și plecându-mă la picioarele Domnului L-am rugat să-mi descopere ce-i pentru mine din acel capitol și dacă îmi sună numai mie sau și altora. Descoperirea și răspunsul Domnului, nu le-am primit imediat ci numai după mai multă stăruință mi s'a descoperit v. 37. Din acel capitol am înțeles că nu numai mie-mi sună, decât la tot poporul lui Dumnezeu. Atunci eu m'am hotărât să-l scriu și să-l trimet spre a fi publicat, pentruca și alții să audă despre el.

Indată ce m'am hotărât pentru acest lucru a și început diavolul lupta împotriva mea și a durat aceasta luptă cu el un timp de aproape trei luni. În acest timp a venit la mine cu tot felul de cugete viclene să mă facă necrezător la ceea ce Domnul mi-a descoperit. Și glorie și mărirea să fie lui Dumnezeu, că El când a văzut lupta mea, m'a îmbărbătat și mi-a întărit credința, dându-mi cuvintele Sale de viață din Ioan 16:13. 15:27. 14:17, 25, 56 I Ioan 2:20. 56. Fapte 10:19-20. 11:12. Aliluia! Domnia și închinăciunea să fie a Tatălui nostru cerescă că prin Fiul Său iubit Domnul nostru Isus Hristos mi-a dat credință deplină la acest lucru și deplină

convingere că eu ca un serv netrebnic sunt dator a îndeplini Cuvântul Său.

Când am început să scriu acest articol în ziua de 8 Decem. 1935, diavolul a început să de-a d'n nou luptă împotriva mea. Noaptea am visat să citesc în a cincea cartea lui Moise cap. din urmă Când m'am deșteptat, am fost cu mare dor să citesc acel capitol, așa cum am fost și mai înainte. Și am cerut dela Domnul că să-mi servească de bucurie, oricum ar fi. Inșă după ce l-am citit m'am umplut de întristare fiindcă diavolul îmi șoptea la ureche zicându-mi: „La ce-ți mai folosește ție să scrii despre Dumnezeu sau despre faptele Lui? La ce să te mai al-ți pentru fericire? Doar Dumnezeu ți-a arătat fericirea - Canaanul cel ceresc - și ți l-a promis, dar tu nu vei intra în el, după cum a spus Dumnezeu lui Moise când era pe munte.” Eu crezând că diavol l nu are putere a pune înaintea omului cuvinte din Scriptură. nu l-am cunoscut, și plin de întristare m'am prosternut la picioarele Domnului și am zis: Doamne, oare așa să fie cu mine? Și așa cum mă aflam în disperare

am cerut Domnului să-mi descopere acel vis. Și prea-mărit să fie Dumnezeu Tatăl prin Domnul Isus, fiindcă mi-a descoperit că visul a fost dela cel rău. Dumnezeu mi-a descoperit că vrajmașului îi este permis a lucra cu Cuvântul și că îl știe, fiindcă chiar către Domnul a zis în pustiu: „Aruncă-Te jos, căci scris este.” Mat. 4:6. Astfel Domnul m'a deșteptat și pe mine eliberându-mă de descurajarea care era asupra mea și m'a întors îndarăt din drumul necredinței. Marcu 5:6 Faptele 16:17,

Și acum îmi îndrept cuvântul meu către tine scumpe frate și soră, care faci parte din poporul lui Dumnezeu și te rog că înainte de a citi cap. 13 din ev, Marcu să te pui pe genunchi și să-L rogi pe Domnul să te binecuvinteze și să-ți pună în inimă îndemn la veghere și să-ți descopere și ție cap. 15 tot din ev, Marcu fiindcă mie Domnul mi l-a descoperit pe acela când nu am știut cum să veghez.

Doresc binecuvîntarea Domnului peste toți cei ce vor citi sau vor auzi citindu-se acest articol.

P. C.

Aducem la cunoștință tuturor că peste câteva zile va fi gata cartea cu note Prețul ei este de Lei-150. Cei ce o doresc pot să o comande.

Pilda fiului rățacit.

Luca c. 15: 1-32.

Intrucât am auzit multe deslegări și explicații cu privire la pilda fiului rățacit m'am propus a scri și eu ceea ce înțeleg din această pildă. Nu voi vorbi nimic mai mult decât numai aceea ce Domnul îmi va descoperi și care voi putea dovedi cu Biblia.

Am auzit pe unii explicând că fiul rățacit din aceasta pildă sunt aceia cari după ce s'au întors la Dumnezeu cad din nou în păcat. Ei zic că aceia își risipesc averea pe care li-a dat-o Dumnezeu de prima dată și apoi întorcându-se din nou la Dumnezeu, El îi primește și îi iartă. Nu știu cum își susțin unii ca aceștia afirmația în fața cuvintelor ap. Pavel din Evrei 6:4-6. Așa știu însă că aceasta pildă nu poate avea acest înțeles.

Eu cred că potrivit sfintelor Scripturi omul care a avut cei doi copii este Dumnezeu; copilul cel mai mare este Israelul iar cel mai mic suntem noi Neamurile. El bine, va zice cineva: Dar care este atunci averea pe care am primit-o noi ca Neamuri dela Dumnezeu? Răspunsul este ușor: Dumnezeu ne-a binecuvântat și pe noi în Avraam, fiindcă a zis: „Toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine” Gen. 12:3 Și iarăș: „Vei fi tatăl multor neamuri.” Gen. 17:4. Deci și noi am primit binecuvântarea dela Dumnezeu în credinciosul Avraam. În vremea însă când Israelul (copilul cel mai mare) a rămas lângă Dumnezeu, Neamurile (copilul cel mai tiner) au mers în păcate risipind orice făgăduință au avut dela Dumnezeu. Cu timpul însă Neamurile au ajuns ca să se deștepte și au început a se întoarce la Dumnezeu și El le-a primit. Le-a îmbrăcat în haina cea mai bună, Galat, 3:27 Le-a dat inel în deget (sigil Estera 8:8), încălțăminte în picioare, Efes. 6:15 și a tăiat vițelul cel îngrășat ca să le facă un ospăț, care vițel nu este altul decât simbolul morții Domnului Isus. La acest ospăț Israelul n'a voit să între fiindcă s'a mâniat că Dumnezeu a primit pe Neamuri. Rom. 10:19.

Și acum dacă am rămânea numai cu deslegarea aceasta, atunci pilda fiului rățacit ar avea pentru noi prea puțină însemnătate. Însă aici este ceva mai mult. Noi fiecare în parte suntem un asemenea fiu rățacit, care ne-am împărtășit de făgăduința dată lui Dumnezeu prin strămoșul nostru Avraam și cari am nesocotit-o sau mai bine zis am vândut-o în schimbul poftelor lumesti. Acum

când ajungem să ne recunoaștem starea noastră decăzută, când cunoaștem că hrana pe care ne-o dă lumea este mai rea decât hrana animalelor (acele nu se îmbată, etc.) și când ne întoarcem cu o căință sinceră către Dumnezeu, El este gata să ne primească, să ne facă copii ai Lui, să ne îmbrace, încalțe și să ne nutrească din Domnul Isus. Ah! și ce fericiți putem noi să fim în felul acesta.

Scumpe suflete! Dacă Dumnezeu a pregătit totul pentru tine, de ce mai sovăiești a veni la El. Nu te încrezi în bunătatea Lui? Nu ești sigur de mila Lui? Ori îți plac mai bine roșcoavele lumii acesteia decât carnea din vițelul cel îngrășat pe care ți-a pregătit-o El? Eu te rog pentru binele tău, nu sta pe gânduri că hrana pe care o ai tu nu este bună, locul în care petreci tu nu este demn pentru ființa ta care este creată de Dumnezeu a fi mai presus decât orice făptură. Incredete astăzi pe deplin în dragostea și bunătatea Tatălui tău și te întoarce la El, căci te așteaptă de mult timp și totul a pregătit pentru tine. Tu n'ai să faci altceva decât să te căiești pentruca apoi El să te îmbrace și să te pună în casa de oaspeți.

După ce însă Dumnezeu te-a primit în felul acesta, grijește foarte mult pentruca nu cumva din nou să ajung unde ai fost. Grijește ca nu cumva să-ți murdărești hainele pe cari ți le-a dat și să dorești în inima ta după roșcoave, fiindcă atunci cazi din mila Lui, și El de sigur nu va mai tăia pentru hrana ta alt vițel ci vei muri gol și flămând adică vei ajunge a fi desbrăcat de toate făgăduințele lui Dumnezeu și nu vei mai putea să te hrănești din Domnul Isus.

Iar atunci când se vor găsi unii cari să-ți spună că fiul rățacit sunt toți acei cari după ce au gustat bunătățile lui Dumnezeu, căzând se pot ridica iarăș, tu asemenea afirmații nu le crede, ci stai mereu în harul lui Dumnezeu și nu face nici o abatere dela el, pentrucă nu cumva să apuce a da odrasle viăstarii de amărăciune în inima ta, pentrucă atunci te vei întina atât pe tine cât și pe alții.

Domnul Isus să-ți ajute a cunoaște starea ta decăzută în lume și în păcat și să te poți întoarce la El, mărturisindu-ți păcatele. Amin.

G. B.

Pacea credinței.

„Și pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile și gândurile în Hristos Isus.” Filip. 4:7.

Să fie binecuvântat Dumnezeu care în marea Sa dragoste față de noi acești răi a lăsat pe unicul Său Fiu să moară pentru noi, ca noi să aflăm viață prin Jertfa Lui. El este Acela care a venit ca să dărâme zidul despărțirii și să unească pe toate în Sine ca astfel să-Și întemeieze un popor care să aducă roade bune.

Un lucru pe care îl dobândesc toți acela cari se întorc la Domnul Isus și cari se predau Lui cu totul, este o pace sfântă în inimă. Domnul nostru Isus Hristos a zis: „Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v'o dau cum o dă lumea, Să nu vi se turbure inima, nici să nu se înspăimânte.” Ioan 14:27.

Pacea aceasta pe care o primește un mântuit dela Domnul se ramifică în două: în primul rând sufletul mântuit se umple de pace și în al doilea rând el devine un făcător de pace.

Până când un suflet nu s'a întors la Domnul el este muncit de diferite poftes păcătoase. El este tulburat adesea și nu are pace în sine. Odată cu primirea credinței, sufletul mântuit găsește pacea în Domnul Isus și în Cuvântul Lui. Și găsește o astfel de pace cum lumea nu poate să dea. Lumea poate da o pace care durează numai atât timp cât nu se lovesc de ea unele lucruri cari ar putea să o tulbure. Indată însă ce ea se izbește de astfel de lucruri, ea se transformă în mâine și răzburare. Nu așa însă este pacea pe care o dă Domnul Isus. Ea poartă birui poftele cu cari vrăjmașul ar încerca să tulbure viața credinciosului, ea poate sta tare în încercări și fără să se tulbure și ea poate ca să răpândească roadele ei binecuvântate nu numai în inimă ci și în familie și în societate. Pentru că sufletul întors către Dumnezeu nu numai că are pace, dar este și un făcător de pace. Aceasta pace este aceea, despre care oricât am căuta să vorbim, prea puțin putem, fiindcă ea „întrece orice pricepere.” Aliluia.

Aceasta pace însă se poate foarte ușor pierde. Atunci când cineva nu umblă treaz, atunci când se lasă amăgit de vrăjmașul și primește în inimă pofte păcătoase, atunci când pismuiește și urăște pe alții, etc. atunci pacea se pierde. Sufletul poate vorbi despre ea, o poate predica dela amvoane, o

poate adora, dar să n'o aibe. De aceea creștinul adevărat o prețuiește ca pe cel mai scump tesaur și o grijește în așa fel ca să n'o piardă, fiindcă ușor o poate pierde dar greu o mai poate redobândi; și de cele mai multe ori nici odată. Psalm. 120:6-7.

După cum am zis mai sus, un creștin în care este pacea lui Dumnezeu, acela lupdin toate puterile ca să aducă și să răspândească pacea. De câteori însă se întâmplă că aceia cari se numesc creștini, trăiesc în neînțelegere unii cu alții? De câteori se întâmplă să întâlnim câte o limbă așa zisă creștină care caută să vâre ură și pismă între oameni cari ar putea să se iubească ca frații și să trăiască în pace? Și ce-i cauza la aceasta? Este aceea că nu-i pace într'o așa inimă. Pentru că acela în care locuiește pacea lui Dumnezeu caută ca să facă pace și să aducă la dragoste pe aceia cari nu trăiau în pace și nu caută ca să bage ură și pismă între cei ce trăiau în pace.

Deci copiii lui Dumnezeu au dobândit pace prin jertfa de pe Golgota fiindcă Domnul Isus a făcut pace „prin sângele crucii Lui.” Col. 1:20 Ei trebuie să caute a trăi în pace cu toți oamenii. Rom. 12:18, pentru aceea însă nu înțelegem că ei trebuie să se împace cu vrăjmașul cu diavolul. Ei trebuie să iubească, pe toți, să trăiască în pace cu toți și să mustre păcatul cu toată puterea.

Scumpe suflete! Dă-mi voie să te întreb: Ai dobândit tu pacea care se primește prin credința în Domnul Isus Hristos? Umbli tu și te porți ca un fiu al păcii? Nu cauți tu ca să te tulburi atunci când ești încercat? Pacea din tine (dacă o ai) este o pace curată? Nu cauți cel rău ca să arunce în ea unele pofte păcătoase? Când întâlnești tu oameni cari nu se iubesc, cauți tu ca să faci pace între ei?

Eu te rog, cugetă serios la starea ta și-ți adă aminte că pacea este un rod al Duhului Sfânt. Pacea este sora cea mai de aproape a sfințirii, și fără de aceste două (pace și sfințire) n'o să vadă nimenea pe Dumnezeu. Evrei 12:14, Pacea lui Dumnezeu dacă o păzești în curățenie, îți păzește și ea inima și cugetul. Domnul să-ți ajute a fi plin de pace sfântă. Amin.

Rogojan Pașcu.

O scrisoare despre vindecări divine.

Cluj, la 21—I. 1936.

Binecuvântat să fie Dumnezeuul slavei, Părintele îndurărilor și Dumnezeuul bun și nemărginit al tuturor mângâierilor. Tatăl Domnului nostru Isus Hristos.

Dragă și iubite prietene Bradin,

Te rog primește dela mine aceasta mică epistoală prin care mă recomand: Moldovan Ioan, Cluj, Calea Bănățului No. 26. Iubite prietene Bradin, prin aceasta epistoală îți fac de cunoscut cazul ce mi s'a întâmplat cu unicul meu fiu Mircea, în etate de doi ani, fiind grav bolnav de Disinterie, pe care caz îl descriu mai jos în formă de declarație, pe care eu te rog în Numele Domnului Isus, căci dacă va fi cu putință să-l publicai în revista D-vs. „Cuvântul Adevărului.”

Eu, subsemnatul Moldovan Ioan din Cluj Calea Bănățului No. 26, declar următoarele: Unicul meu fiu Mircea, în etate de doi ani, care îmi este drag ca ochii din cap, a fost lovit de o boală gravă și anume: Disinterie. L-am tratat acasă cu medici particulari timp de una săptămână, pe urmă l-am internat în spitalul de copii din localitate „Infantila”, tratându-l și acolo două săptămâni. La urmă băiatul a fost și mai rău, așa căci avea 24 de scaune la zi, numai cu sânge și puroi. Atunci ne-am decis cu soția să-l aducem acasă, să nu moară în spital. Dupe ce l-am adus acasă, am adus aici la noi acasă un medic special pentru copii. D-l medic și-a dat toată silința cu injecții, fel de fel de medicamente și cu detă adică cu mâncare aleasă. Dar în urmă toate au fost zadarnice și aceste. Acum așteptam cu durere să închidă băiatul ochii.

Aceste clipe nefericite pentru noi au fost într-una din preajma Crăciunului 1935. Ce dă bunul Dumnezeu? Aliluia, slava să fie a Lui. Căci îmi povestisem necazul unui cunoscut prieten al meu de credință apostolică și anume Crișan Vasilie, cărora le cercetam biserica așa mai rar și nu dădeam mare atenție la Cuvântul lui Dumnezeu, ce mi-l predicau ei din sf. Scriptură. Rog pe Domnul să-i răsplătească El, fiindcă m'a mângâiat în acele clipe foarte mult, totodată m'a făcut atent și m'a întrebat zicându-mi: „Crezi tu că Isus Hristos vindecă bolnavi și botează cu Duhul Său Cel sfânt și azi?”

Întrebarea aceasta mi-a străpuns inima și începuse-mi să plâng în mine, văzând că

viața copilășului depindea de credința noastră a părinților. Atunci mi-am zis hotărât: „Da, cred căci Isus Hristos vindecă bolnavi, face minuni, botează cu Duhul Sfânt și El ascultă rugăciunea făcută cu credință a devotaților Săi. Slăvit să fie Numele Lui.” Iar prietenul acela a urmat și mi-a spus: „Dacă într-adevăr credeți, după mărturisirea voastră, atunci în Numele lui Isus, toate ajutoarele ce le-ați dat băiatul și nu l-au ajutat, să le înlăturați din seara aceasta până mine seara, când vom veni să facem rugăciune; și așa am făcut. În seara următoare, a sosit prietenul încă cu câțiva prieteni de credință. Ei ne-au mai pus câteva întrebări cu privire la credință și răspunsul nostru a fost: „Da și Amin.” Atunci a luat cuvânt prietenul bătrân și a zis să ne unim credința noastră cu a lor și plecându-ne pe genunchi, printr-o rugăciune cu credință să-l cerem lui Dumnezeu, prin Numele Mijlocitorului Isus Hristos, vindecarea băiatului pe loc. Răspunsul tuturor a fost: „Amin.” Și punându-ne pe genunchi, cam la două minute în rugăciune un prieten a strigat că Isus a vindecat băiatul.

Atunci ce să vezi? ca prin minune băiatul se uita la noi zimbitor și s'a sculat în capul oaselor pe șezut, cerându-ne să-i dăm „papa” adică mâncare. Slăvit și onorat să fie Numele Domnului, căci din acel minut copilul mi s'a făcut sănătos și e mai gras și mai frumos ca mai înainte.

Totodată eu și familia, mărturisim că nu găsim cuvânt în inimile noastre, ca să dăm mulțămita, slava și onoarea Domnului, pentru bunătatea ce a avut-o El față de noi, re'nviindu-ne din întunerecul în care zăceam.

Pentru toate aceste să fie onorat și slăvit Numele Domnului în toți vecii, Aliluia! Amin.

Moldovan Ioan.

„Duceți-vă în toată lumea, propovăduiți Evanghelia la orice făptură... Iar ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei, întărea Cuvântul prin semnele, cari-l însoțeau. Amin.” Marcu 16: 15—20. „Voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeia, în Samaria și până la marginile pământului.” Fapte 1:8.

O taină.

Sunt unii frați cari ar dori se descopere din din ce cauză Domnul Isus în ziua învierii nu a lăsat pe Maria să se atingă de El. Noi credem că acest lucru este o taină. Dacă îl luăm în discuție așa după cum îl găsim scris în Biblia trad. de Cornilescu unde Isus ar fi zis Mariei: „Nu mă ținea, căci nu M'am suit la Tatăl Meu,” lucrul ar fi ușor de înțeles; atunci am crede că El s'ar fi adresat Mariei în felul acesta. fiindcă nu ar fi voit să-și piardă timpul stând de vorbă cu ea. Dacă însă luăm înainte cuvântul Domnului Isus așa după cum îl găsim în Biblia traducere de Iași, atunci lucru e mai greu de înțeles, ba este chiar o taină, fiindcă după aceea Biblie. Domnul Isus ar fi zis Mariei: „Nu te atinge de Mine, căci încă nu m'am suit la Părintele Meu.”

Am putea să credem în primul rând că Domnul Isus fiind făcut „păcat pentru noi”, II Cor, 5:21 și „făcându-Se blestem pentru noi”, ar fi avut acum iarăși trebuință ca să Se sfințească - după înviere - și să intre din nou în poziția de sfințit și binecu-

vântat al Tatălui. Afirmatia aceasta însă cade atunci când ne gândim că Domnul Isus a lucrat și în timpul când a fost mort cu corpul, fiindcă Duhul Lui s'a dus și a predicat duhurilor din închisoare. I Petru 3:18-20. Ceea ce nu putea să facă dacă nu era sfințit de Dumnezeu și în acel timp.

A doua deslegare însă pe care o putem da acestor cuvinte zise Mariei este aceea, că Domnul Isus din ziua învierii a intrat într'o altă slujbă. Noi știm că El este prooroc, preot și rege. Cât timp a învățat pe acest pământ poporul, a fost prooroc. Fapte 3:22-23. Înainte de a începe în această slujbă, El a fost sfințit de Dumnezeu. Ioan 10:36. Acum când Domnul Isus a trebuit să-și ia în primire slujba preoției, noi credem că El a fost din nou sfințit pentru slujba de preot. Evrei 4:14. Ioan 17:19. Așa credem noi cu privire la aceste lucruri. După cum am zis mai sus însă ele sunt o taină și rămân o taină, care nu poate fi înțeleasă decât numai prin ajutorul Duhului Sfânt și Cuvântului lui Dumnezeu. Căruia să-I fie toată onoarea și slava în vecl. Amin.

Incunoștințare.

Având în vedere că mulți așa numiți „frați” cari să întorc din America n'au avut acolo o purtare creștinească și din aceea cauză au fost excluși dintre frații români și atunci ei ca să se răzbune s'au atașat către frații englezi, apoi venind în țară au început a face pe „credincioșii”. Noi aducem la cunoștință tuturor fraților atât din țară cât și din America că noi nu vom mai primi nici pe unul care nu va face mai întâi dovadă că a petrecut între frații români. Aceasta dovadă va trebui să poarte semnătura conducătorului de adunare de unde a petrecut respectivul și a fr. Budeanu ca dovadă că respecti-

vul are același credință ca și noi.

Aceia cari fie că au fost excluși dintre frații români pentru nesupunere, fie că i-au părăsit ei fiindcă nu le-a plăcut regula nici umilința, nu au nici între noi ce căuta. Iar dacă careva din țară se va găsi că va da spr'în unora ca aceștia, se vor lua și contra lui măsurile impuse de Cuvântul lui Dumnezeu.

Noi voim să vedem mai întâi în fiecare roadele Duhului Sfânt și apoi darurile duhovnicești. De aceea acei ce caută să vină aici, să fie mai întâi sfinți. Iar cei ce i au un alt drum, nu vor fi frați cu noi.

Botezuri cu Duh Sfânt.

Domnul Isus a botezat cu Duhul Sfânt în următoarele locuri: In jud. Arad, com. Engelsbrun 1, Sân-Nicolaul-mic 3, Crocna 2, Cil 3, Bonjești 4, Mustești 1, Secaș 1, Măderat 6, Măscă 1, Agr 1,

Mocrea 1, In jud. Bihor, com. Tilecus 12, Serghiș 2, Tileagd 1. In Cluj 20, In Florești (jud. Cluj) 19. In jud. Ceraș, com. Forotc. 1, Soceni 3. In jud. Covurlui, com. Costache-Negri 3. Aliluia Dui Isus; Amin.

A v i z.

Sunt avizați toți acela cari au achitat o parte din prețul abonamentului din anul trecut, rămânând cu cealaltă parte în restanță, ca să se silească a o achita pe toată restanța.

Toți acela cari trimet bani, sunt rugați să scrie

pe dosul cuponului dela mandat scopul pentru care îi trimet. Iar acela cari trimet bani pentru mai mulți abonați, să ne scrie numele lor, pentruca la sfârșitul anului să nu se producă încurcături cu abonamentele lor.